

COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME
EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS

ПЕТТИ ОДДЕЛ

ОДЛУКА

Жалба бр. 18104/04

Од Гизела Рутц

Против Република Македонија

Поднесена на 30 април 2004

Европскиот Суд за човекови права (Петти оддел), на 22 април
2008, заседавајќи како совет составен од:

Peer Lorenzen, *Претседателт*,
Snejana Botoucharova,
Karel Jungwiert,
Volodymyr Butkevych,
Rait Maruste,
Mark Villiger,
Mirjana Lazarova Trajkovska, *судиш*,

и Claudia Westerdiek, *секретар на судот*,

Имајќи ја во предвид жалбата прикажана понапред поднесена
на 30 април 2004,

Имајќи ја во предвид одлуката да се применат членот 29 став
32 од Конвенцијата и да ги испита допуштеноста и основаноста
на случајот заедно,

Имајќи ги во предвод обсервациите поднесени од страна на
тужената Влада,

Заседавајќи, одлучи како што следи:

ФАКТИ

Жалителот, г-ѓа Гизела Рутц, е германски државјанин кој живее во Епелхајм. Македонската Владата (“Владата“) е претставувана од нејзиниот Агент, г-ѓа Радица Лазареска Геровска. Германската Влада, откако беше информирана за своето право да интервенира во постапката (член 36 став 1 од Конвенцијата и членот 44 од Деловникот на Судот), не индицираше дека сака да го искористи тоа право.

Фактите на предметот, онака како што беа поднесени од странките, можат да бидат сумирани како следи:

На 29 септември 1988, автобус кој возел помеѓу Охрид и Струга во Републик Македонија, се судрил со камион стациониран странично на патот. Жалителот, која била во автобусот во периодот на несреќата, претрпела сериозни повреди. Била подложена на неколку операции во Германија. Во 1989 возачите на автобусот и на камионот биле осудени и казнети за “сериозни сообраќајни повреди“, казниви според Кривичниот закон.

На 28 септември 1994 жалителот поднел граѓанска парница против работодавците на возачите, со барање за отштета за претрпените повреди.

По разлгедувањето на случајот во три наврати, на 26 мај 2003 Основниот суд во Охрид го отфрлил барањето на жалителот како застарено. Оваа одлука била потврдена од страна на Апелациониот суд Битола и Врховниот суд, со одлуките од 20 ноември 2003 и 6 октомври 2004, соодветно. Последната одлука била доставена до жалителот на 25 јануари 2005.

ЖАЛБА

Жалителот се жалел според членот 6 од Конвенцијата дека постапката траела неразумно долго.

ПРАВО

Жалбата била првобитно поднесена во име на жалителот од страна на г-динот Л. Наумовски, адвокат од Охрид, кој очигледно ја застапувал во домашната постапка. По комуникацијата на жалбата до одговорната Влада, од кореспонденцијата помеѓу г-динот Наумовски и адвокатска фирма од Хајделберг која го советувала жалителот во Германија произлегло дека истата не сака да продолжи со жалбата. На 6 декември 2007 Судот, по пат на препорачана пратка, го замоли жалителот да изјави дали сака да продолжи со својата жалба, предупредувајќи ја за можноста нејзиниот случај да биде одбиен од листата на судски предмети. Таа пропушти да одговори на тоа писмо.

Со оглед на членот 37 став 1 (а) од Конвенцијата, Судот заклучи дека жалителот нема намера да продолжи со жалбата. Дополнително, во согласност со членот 37 став 1 *in fine*, Судот не наоѓа никакви посебни околности во однос на почитувањето на човековите права како што се дефинирани во Конвенцијата и нејзините протоколи, кои бараат испитувањето на жалбата да продолжи. Соодветно, членот 29 став 3 од Конвенцијата не треба и понатаму да се применува на случајот и истиот треба да биде отфрлен од листата.

Од овие причини, Судот едногласно

Одлучи да ја одбие жалбата од својата листа на предмети

Claudia Westerdiek
Секретар

Peer Lorenzen
Претседател